

Paris Avril 2019 Saigon 4 - 1975

Tám trăm năm trước, chỗ này
Mẹ đứng ở đó, đưa tay với trời
Tám trăm năm sau...mất rồi
Cái hình ảnh Mẹ tuyệt vời...mây bay!

Xưa...xưa, có câu thơ hay
"Bạch Vân Thiên Tải..." (*), ngất ngây, buồn buồn!
Biết rằng có cuộc tang thương
Thì thôi cố sự vô thường chẳng sao!

Tưởng là bền vững: Non Cao
Tưởng là: Nước Mắt Không Trào Ngược đâu!
Hỡi ơi biển cả sông sâu
Trời sinh chi nhĩ đồng dâu con tằm?

Đây xưa, Mẹ đứng không nằm
Nay đây, nước mắt con chan huyết nào?
Mẹ còn, con khóc, Mẹ lau
Mẹ đi, nước mắt con dào dạt tuôn...

Nghe người ta hứa mà buồn:
"Năm Năm Nửa Một Giáo Đường Đẹp Hơn!"
Năm năm nữa...nhiều khi hơn
Nhiều khi, Mẹ ạ, Đoạn Trường Tân Thanh!

*Nhiều người đang đi quanh quanh
Nhiều người đang đứng, đoạn đàn, ngẩn ngơ!
Tang Thương là sự tình cờ
Việt Nam ôi có ai ngờ...Tháng Tư!*

Trần Vấn Lệ

(*) Thơ Thôi Hiệu: "Hoàng hạc nhất khứ bất phục phản, Bạch vân thiên tải không du..."